

NORGE

[NO]

**STYRET
FOR DET INDUSTRIELLE
RETTSVERN**

[B] (11) UTELEGNINGSSKRIFT Nr. 136218

(51) Int. Cl.² E 06 B 1/04, E 06 B 1/52

(21) Patentsøknad nr. 4560/72

(22) Inngitt 11.12.72

(23) Løpedag 11.12.72

(41) Alment tilgjengelig fra 14.06.73

(44) Søknaden utlagt, utlegningsskrift utgitt 25.04.77

(30) Prioritet begjært 13.12.71, Sverige, nr. 15940/71

(54) Oppfinnelsens benevnelse Rektangulær karm, såsom for en dør eller et vindu.

(71)(73) Søker/Patenthaver SVENSK DÖRRTEKNIK AB,
Ö. Storgatan 84,
S-550 02 Jönköping,
Sverige.

(72) Oppfinner ARVID G. MAGNUSSON,
Nybro,
Sverige.

(74) Fullmektig Tandberg's Patentkontor A-S, Oslo.

(56) Anførte publikasjoner US patent nr. 2155729 (287-20.92), 1512569 (287-189³⁶)

Denne oppfinnelse angår en rektangulær karm, såsom for en dør eller et vindu, satt sammen av langstrakte bjelkeformede elementer, hvis profil oppviser et fremspring som er rettet innad i karmåpningen fra innersiden av bjelkene for å danne en avsats rundt hele karmen, mot hvilken en dør eller et vindu kan ligge tett an.

Oppfinnelsen er særlig anvendelig ved kårmer som leveres sammen med en dør eller et vindu tilpasset karmen, og oppfinnelsen tar sikte på å skaffe en karm som er allsidig og som krever lite eller intet snekkerarbeide.

Det vanlige er at kårmer av denne art forenes ved not- og fjærforbindelser. Selv om den slags forbindelser gir et godt resultat, krever forandringer i karmstørrelsen betydelig arbeide fra snekkerens side.

Dette unngås i henhold til oppfinnelsen ved at to tilstøtende elementer har samme tverrsnitt, bortsett fra at enden av det ene element er formet for å motta den tilstøtende ende som ender i ett plan av det annet element, hvilken ende av det første element har redusert tykkelse for å danne en falseflate, mot hvilken enden av det annet element støter, og har en fordypning begrenset av vegger på for- og baksiden og ved en del av falseflaten, i hvilken fordypning enden av fremspringet på det annet element er ført inn. I den etterfølgende beskrivelse og i hovedkravet er anvendt uttrykkene "innad" og "innerside" som gjelder for åpningen som omslutes av rammen, mens uttrykket "tykkelse" refererer til dimensjonen loddrett på elementenes lengderetning og parallelt med åpningens plan.

Ved en karm ifølge oppfinnelsen oppnås en god forbindelse mellom to og to tilstøtende karmdeler som ligger i rett vinkel til hinannen. Ennvidere er det bare nødvendig

ved forbindelse av to tilstøtende elementer å skjære til den ene av endene for å få tilpasset karmen til en døråpning, f. eks. for en dør hvis høyde er forskjellig fra den høyde som døren opprinnelig er dimensjonert for.

Hvis karmen er en dørkarm, har terskelelementet fortrinnsvis en fals som er tilpasset den nedre ende av sidekarmelementene som er ført gjennom terskelelementet til dets ytterside. Karmen kan anvendes i omvendt stilling, dvs. både for venstre- og høyredører. Til tross for at overkarmen vanligvis er tykkere enn terskelen, kan hengsler og annet utstyr på sidekarmen anordnes symmetrisk som det er nødvendig for å vende karmen. Høyden av terskelen er imidlertid avhengig av overkarmens høyde.

Et utførelseseksempel skal beskrives nærmere i det følgende under henvisning til tegningene, hvis fig. 1 viser forsiden av en del av en dørkarm, fig. 2 viser den ene ende av en overkarm i omvendt stilling i forhold til fig. 1, fig. 3 viser sistnevnte sett mot enden, fig. 4 viser samme ende av overkarmen sett mot undersiden og fig. 5 samme i perspektiv, mens fig. 6 viser et snitt av sidekarmen etter linjen VI - VI på fig. 1.

Fig. 1 viser halvdelen av en symmetrisk dørkarm som består av en overkarm 1, en terskel 1a og to sidekarmer 5. Overkarmen 1 er over hele sin lengde utformet med samme rektangulære tverrsnitt med en list 4 som er rettet innad fra karmens innerflate 1' for å danne en avsats eller fals. Hver ende av overkarmen 1 (se fig. 5) er således formet at de har mindre høyde, dvs. tykkelse i høyderetningen, til falsflaten 2. Dertil har hver ende en fordypning 2' som er begrenset av fremre og bakre vegger mellom delen 3 og 3' av den opprinnelige tykkelse, og en del av falsflaten 2. Hver av sidekarmdelene har samme tverrsnitt som overkarmen 1 og er utformet med en anslagslist 6 over hele sin lengde. Hver av endene ender i ett plan. Fig. 1 og 6 viser hvorledes delene 1 og 5 er forbundet med hinannen med enden av anslagslisten 6 ført inn mot bunnen av fordypningen 2' uten at dette betinger noe arbeide fra snekkerens side. Enden av sidekarmen 5 støter mot flaten 2. Stillingen av de to elementer 1 og 5 er således fastlagt i forhold

til hinannen i tre retninger som står loddrett på hverandre. Terskelen 1a har et lignende rektangulært tverrsnitt med en nedadrettet fals 4 som danner en skulder på samme måte som for karmen 1. Terskelen har imidlertid mindre tykkelse eller høyde og dens fordypning 2' som er tilpasset sidekarmens 5 fals 6, er ført gjennom terskelen til dennes ytterside, dvs. nedre flate (se fig. 1). Ved en karm av denne utførelse består det eneste arbeide fra snekkerens side i å skjære sidekarmene 5 til riktig lengde.

Hver ende av overkarmen 1 kan formes ved at de først skjæres til på tvers for å gi dem en trinnform med overflaten 2, f. eks. ved hjelp av en sag, hvorefter fordypningen 2' fremstilles ved hjelp av verktøy, f.eks. et vibrerende verktøy, som fortrinnsvis arbeider i horisontal retning. Fordypningen 2' kan eventuelt fremstilles ved hjelp av et stemjern, fortrinnsvis i vertikal retning. De to arbeidstrinn kan også foretas i omvendt rekkefølge, dvs. at man først fremstiller fordypningen og derpå trinnet 2 ved hjelp av en sag.

De to deler som skal forbindes med hinannen, kan vendes om, dvs. endene av sidekarmen 5 kan utformes med et trinn og en fordypning, mens overkarmen eller terskelen bare skjæres til i rett lengde.

Den ovenfor beskrevne konstruksjon gir ikke bare en god innbyrdes stilling av delene, men gjør også karmen omvendbar, dvs. at den kan anvendes i hvilken som helst av de fire mulige retninger. Det forhold at overkarmen er høyere enn terskelen, begrenser ikke denne mulighet.

En annen fordel ved oppfinnelsen er at en lavere dørkarm, f.eks. for en kjellerdør, lett kan fremstilles av en dørkarm av konvensjonell høyde. Da endene av sidekarmene ikke er spesielt formet, kan snekkeren ved fremstilling av en lavere dørkarm gjøre dette bare ved å skjære sidekarmene til med den ønskede høyde. Hvis like lengder skjæres av sidekarmenes øvre og nedre ender, kan dørbeslagene forbli symmetrisk anbragt i forhold til den lavere ramme. Delene kan da bare spikres sammen på vanlig måte uten at endene av delene behøver å gis ny utforming.

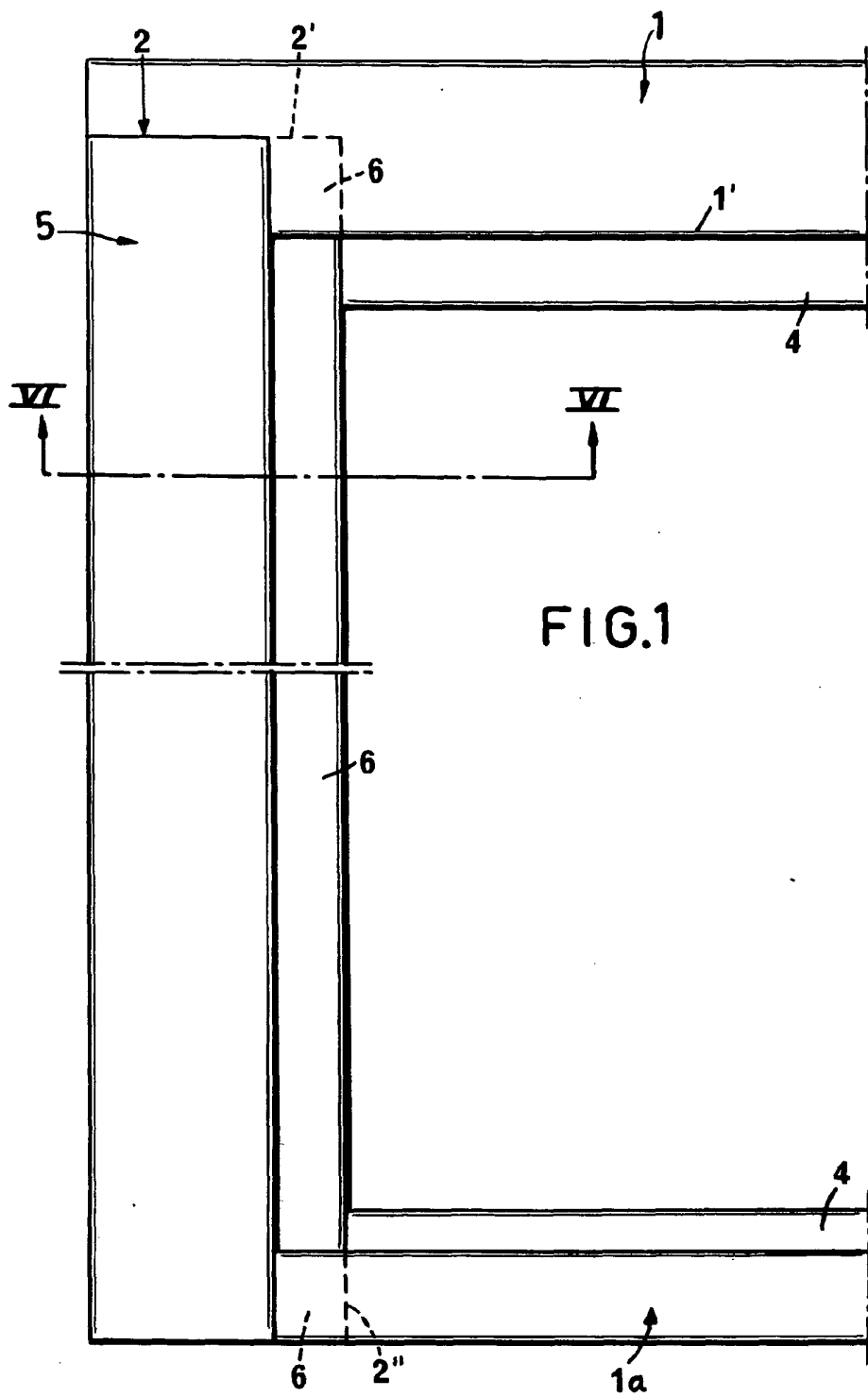
136218

P a t e n t k r a v

1. Rektangulær karm, såsom for en dør eller et vindu, satt sammen av langstrakte, bjelkeformede elementer, hvis profil oppviser et fremspring (4, 6) som er rettet innad i karmåpningen fra innersiden av bjelkene for å danne en avsats rundt hele karmen, mot hvilken en dør eller et vindu kan ligge tett an, k a r a k t e r i s e r t ved at to tilstøtende elementer (1, 1a, 5) har samme tverrsnitt, bortsett fra at enden av det ene element (1, 1a) er formet for å motta den tilstøtende ende som ender i ett plan av det annet element (5), hvilken ende av det første element har redusert tykkelse for å danne en falsflate (2), mot hvilken enden av det annet element (5) støter, og har en fordypning begrenset av vegger på for- og baksiden og ved en del av falsflaten (2), i hvilken fordypning enden av fremspringet på det annet element er ført inn.

2. Karm i henhold til krav 1, k a r a k t e r i s e r t ved at enden av et terskelement (1') er utformet med en fordypning som passer til den utragende del av en sidekarm (5) som er ført gjennom terskelementet til dets ytterflate.

136218

136218

FIG.2

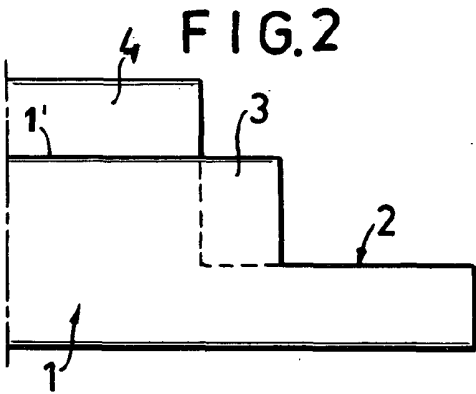

FIG.3

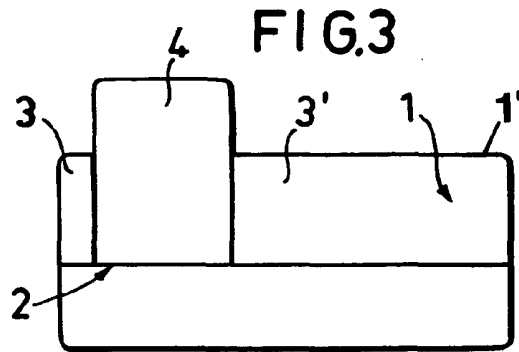

FIG.4

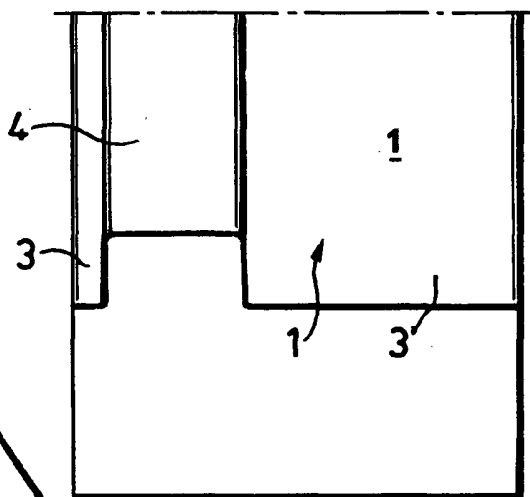

FIG.5

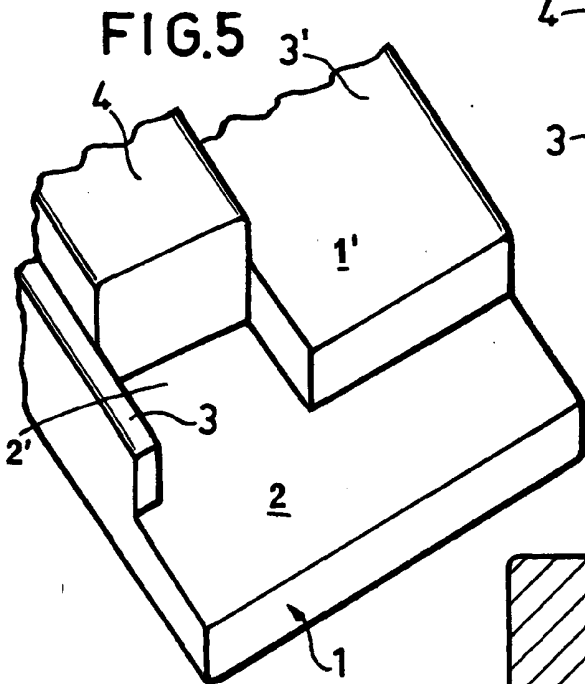

FIG.6

